

AUTE 2005-15 DE 26 DE MAIG DE 2005

EXECUCIÓ DE SENTÈNCIES. Impossibilitat legal d'execució, com a conseqüència de l'expropiació dels terrenys necessaris per a l'eixamplament d'un carrer, la insuficiència del qual havia donat lloc a l'anul·lació dels permisos de construcció. No s'aprecia desviació de poder. Indemnització a determinar en el procediment expropiatori. PROCÉS ADMINISTRATIU. Competència del Tribunal Superior de Justícia per resoldre els incidents relatius a la suspensió de l'execució d'una sentència. És improcedent tramitar dos incidents diferents amb el mateix objecte. URBANISME. No és procedent, per antieconòmic, enderrocar allò que resulta legalitzable.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La representació de l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany ha formulat el present incident per tal de què es declari la impossibilitat legal d'executar la sentència dictada per aquesta Sala el 28 de maig de 2003, que va determinar la invalidesa de les autoritzacions de construcció dels edificis anomenats "E.V. I i II", en la mesura en què sobrepassaven l'alçada reguladora màxima de 12'50 metres, ja que el carrer on es troben situats aquests immobles no té en tota la seva extensió l'amplària mínima exigida de 8 metres.

L'esmentada representació afirma que, en haver aprovat el M.I. Consell General, en la seva sessió de 27 de desembre de 2004, la declaració d'utilitat pública del projecte d'eixamplament del carrer i la necessitat d'ocupació dels terrenys afectats, cosa que permetrà que el vial tingui l'amplada de 8 metres, es produeix un supòsit d'impossibilitat legal d'execució de la sentència abans referida, principi que extreu dels pronunciaments d'aquesta Sala en el sentit de que resultaria antieconòmic procedir a l'enderroc d'allò que és legalitzable.

De forma subsidiària, el Comú invoca els supòsits de suspensió de l'execució que contempla l'article 108 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, relatius al perill de pertorbació greu de l'ordre o detriment irreparable de les finances públiques.

2n.- Per mitjà d'aute de 15 de febrer de 2005 es va admetre a tràmit l'incident formulat pel Comú d'Escaldes-Engordany, amb suspensió cautelar de l'execució de la sentència de 28 de maig de 2003, i se'n va donar trasllat a les altres parts del procés, per tal de què poguessin contestar-lo en el termini de 8 dies.

La representació del M.I. Govern i la de l'entitat E. S.A. s'han adherit a les pretensions del Comú i han sol·licitat igualment la declaració d'impossibilitat de la execució o, subsidiàriament, la suspensió definitiva de la mateixa.

La representació dels propietaris de les unitats immobiliàries que integren el edificiis "E.V. I i II" contesta l'incident i formula un nou incident d'execució, en què sol·licita igualment la inexecució de la sentència de 28 de maig de 2003.

Per la seva part, la representació dels Srs. V.E. i G.G. sol·licita que es declari inadmissible l'incident promogut pel Comú d'Escaldes-Engordany i, quant al fons, que es desestimïn les peticions del promotor de l'incident.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La competència d'aquesta Sala per a examinar i resoldre aquest incident, que té per objecte la declaració d'impossibilitat legal d'execució de la sentència d'aquesta Sala de 28 de maig de 2003 o, subsidiàriament, la seva suspensió, ve determinada per l'article 110 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, el qual li atribueix la resolució dels incidents d'execució. En aquest sentit, cal recordar que la Llei transitòria de procediments judicials de 21 de desembre de 1993 va modificar el contingut d'aquell precepte, derogant l'excepció que abans contenia respecte dels supòsits de suspensió de l'execució dels articles 108 i 109 de la Llei de la Jurisdicció administrativa. En conseqüència, un cop desapareguda aquesta exclusió, cal considerar que correspon també a la Sala la resolució dels incidents que tinguin per objecte suspendre l'execució d'una sentència per les causes de l'article 108 de la Llei jurisdiccional.

Segon.- Resulta inadmissible la pretensió dels propietaris de les unitats immobiliàries ubicades als edificis “E.V. I i II” de formular un altre incident d’execució sobre el mateix objecte que el present, quan el tràmit que els va ser conferit per mitjà de l’auto de 15 de febrer de 2005 tenia merament per objecte la contestació a les pretensions contingudes en l’incident promogut pel Comú d’Escaldes-Engordany. En efecte, resulta contrària al principi d’economia processal i suposaria la divisió de la continència de la causa la tramitació d’un nou incident entre les mateixes parts que l’actual i amb idèntic objecte. En qualsevol cas, això no implica cap tipus d’indefensió per als interessats, que han pogut defensar la seva posició en l’escrit de contesta a les al·legacions formulades pel Comú.

Tercer.- Com ja va declarar la sentència d’aquesta Sala núm. 95-06, de 15 de març de 1995, resulta antieconòmic i jurídicament absurd enderrocar allò que resulta legalitzable, de manera que resulta improcedent la demolició d’un immoble que, tot seguit, es podria refer legalment en les mateixes condicions que presenta actualment.

Aquest supòsit es planteja principalment quan es duen a terme determinades obres sense la preceptiva autorització administrativa, però que no resulten contràries al contingut de la normativa urbanística aplicable. Tanmateix, també cal aplicar el mateix criteri, sota la figura de la impossibilitat legal d’execució de la sentència, quan s’ha produït una modificació del planejament o quan, com en aquest cas, es procedeix a l’expropiació dels terrenys necessaris per a l’eixamplament del carrer on es troba situat l’immoble, la insuficiència del qual va ser el motiu determinant de l’anul·lació dels permisos de construcció.

Com és lògic, la plena virtualitat del dret fonamental a la jurisdicció, que consagra l’article 10 del text constitucional, exigeix que aquestes modificacions de les circumstàncies de fet o de dret que van determinar el contingut de la sentència no es dugui a terme amb la finalitat d’eludir el seu compliment. Aquesta qüestió ha estat ja examinada en la sentència del Tribunal Constitucional de 25 d’abril de 2005, que va resoldre el recurs d’empara interposat contra l’acord del Consell General de 27 de desembre de 2004, el qual va declarar la utilitat pública del projecte d’eixamplament del carrer que ara s’invoca com a causa determinant de la impossibilitat d’execució de la sentència d’aquesta Sala. Com diu l’esmentada sentència del Tribunal Constitucional, no es dedueix l’existència d’una connexió formal i rellevant entre la declaració d’utilitat pública i la voluntat d’incomplir la sentència de 28 de maig de 2003. Ben al contrari, es

considera que el procediment expropiatori que va donar lloc a la declaració d'utilitat pública per part del Consell General és el resultat d'una planificació urbanística de l'any 1990, de manera que aquella resulta aliena al procés judicial que es va cloure amb l'esmentada sentència de 28 de maig de 2003.

En conseqüència, en base als pronunciaments del Tribunal Constitucional, s'ha de descartar l'existència d'una desviació de poder que faci inaplicable la figura de la impossibilitat legal d'execució de la sentència. Per això, des del moment en què s'ha de procedir a l'eixamplament del carrer de la urbanització d'E.V., que va ser l'única circumstància determinant de l'anul·lació dels permisos de construcció, ha desaparegut la causa que impedeix la legalització de les edificacions litigioses d'acord amb les ordinacions vigents, que resulten aplicables segons la disposició transitòria 2^a.1 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme.

En darrer terme, no es pot considerar aplicable en aquest cas la Llei de 23 de maig de 2003, que va modificar la redacció de la disposició transitòria 2^a.2 de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, atès que no es tracta de construir una edificació de nova planta, sinó de procedir a la legalització d'un immoble preexistent.

Quart.- La impossibilitat d'execució de la sentència d'aquesta Sala de 28 de maig de 2003 ha de comportar necessàriament la indemnització als interessats, la qual s'ha de determinar, tanmateix, en l'àmbit del procediment expropiatori, tal i com ja ha declarat la sentència del Tribunal Constitucional de 25 d'abril de 2005.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, acorda:

- Estimar l'incident promogut per la representació de l'Hble. Comú d'Escaldes-Engordany i, en conseqüència, declarar la impossibilitat legal d'execució de la sentència dictada per aquesta Sala el 28 de maig de 2003, sota el núm. 22-03.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.